

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/127/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612221217
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2019:6612221217.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v spore žalobcu ERGO Poist'ovňa a.s. Lazaretská 12, 811 08 Bratislava, IČO 35 779 012, zast. advokátkou JUDr. Ivana Zmenková , advokátska kancelária so sídlom Zámocká 18, 811 01 Bratislava proti žalovanej M. Š., D.. XX.XX.XXXX, N. O..B. XXXX/XX, U., štátny občan SR, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátska kancelária so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A v konaní o zaplatenie 24 104,67 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 14 760,81 eura s 8,75% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 01.11.2012 do zaplatenia v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

Slovenská republika m á n á r o k na zaplatenie trov konania od žalovanej vo výške 168,02 eura v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi sa p r i n á v a náhrada trov konania voči žalovanej v rozsahu 100,0% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal návrh na zaplatenie čiastky 24 104,67 eura s príslušenstvom proti žalovanej.

2. Okresný súd Lučenec vo veci dňa 16.02.2015 rozhodol v konaní č.k. 5C/127/2013 tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 14 760,81 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01.11.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu voči žalovanej o zaplatenie 9 343,86 eura s príslušenstvom od 27.02.2013 do zaplatenia zamietol. Zároveň zaviazal žalovanú zaplatiť náhradu trov konania na účet Okresného súdu Lučenec vo výške 168,02 eura v lehote 3-och dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Proti rozsudku podal dňa 04.03.2015 žalobca odvolanie a toho istého dňa aj žalovaná. Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní č.k. 13Co/996/2015 dňa 28.03.2017 výrok rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu voči žalovanej o zaplatenie 9 343,86 eura s príslušenstvom od 27.02.2013 do zaplatenia zamietol, zmenil tak, že pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 20,- eur, v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil, vo zvyšku výroku, ktorým súd návrh zamietol rozhodnutie potvrdil. Vo zvyšku rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo veci vyslovil právny názor, ktorým je prvostupňový súd viazaný.

4. Žalobca zaslal dňa 09.03.2018 súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že ešte podaním zo dňa 02.04.2014 predložili súdu spolu s inými listinnými dôkazmi aj zmluvu o sprostredkovaní medzi žalobcom a žalovanou uzavretú dňa 08.06.2011 na základe ktorej pôvodne žalovaná vykonávala pre žalobcu sprostredkovateľskú činnosť. Zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou zanikol ku dňu 30.09.2011,

t.j. ku dňu kedy žalovaná nesplnila zákonom ustanovené podmienky na odbornú spôsobilosť pre vykonávanie činnosti finančného agenta. Uvedená skutočnosť bola žalovanej oznámená oznámením zo dňa 07.10.2011. Dňa 31.10.2011 bola medzi žalobcom a žalovanou uzavretá v poradí druhá zmluva - zmluva o sprostredkovaní zo dňa 31.10.2011. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že v októbri 2011 žalovaná nevykonávala okrem jedného dňa t.j. 31.10.2011, kedy bola uzavretá v poradí druhá sprostredkovateľská zmluva pre žalobcu sprostredkovateľskú činnosť, keďže zmluvný vzťah založený sprostredkovateľskou zmluvou zo dňa 08.06.2011 zanikol ku dňu 30.09.2011 a nový zmluvný vzťah vznikol až na základe uzavretia sprostredkovateľskej zmluvy zo dňa 31.10.2011. Z uvedeného dôvodu nebolo vystavené ani vyúčtovanie za mesiac 10/2011. Poistné zmluvy, ktoré žalovaná uzavrela v mesiaci 09/2011 a za ktoré jej mali byť vyplatené získateľné provízie resp. za už zavreté poistné zmluvy následné provízie (t.j. poistené zmluvy č. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX) v mesiaci 10/2011 jej vyplatené neboli, nakoľko tieto boli zadržané v zmysle dohodnutých podmienok v sprostredkovateľskej zmluve. Potom, čo žalovaná uzavrela dňa 31.10.2011 so žalobcom ďalšiu sprostredkovateľskú zmluvu, boli žalovanej vyplatené tieto provízie v celkovej výške 5 076,04 eura a to dňa 21.11.2017, pričom na účet žalovanej boli pripísané dňa 22.11.2011, ako to vyplýva z účtu žalovanej, resp. jej manžela. Suma 5 076,04 eura vyplýva aj z vyúčtovania za mesiac 11/2011 ako zostatok garantovanej provízie z predchádzajúceho mesiaca v tomto prípade mesiaca 09/2011, keďže v mesiaci 10/2011 žalovaná pre žalobcu činnosť nevykonávala. Táto skutočnosť vyplýva aj z prehľadu výplaty provízie. Žalobca trvá na tom, že v mesiaci október 2011 žalovaná pre neho nevykonávala činnosť okrem jedného dňa a to dňa 31.10.2011. V tento deň žalovaná sprostredkovala uzavretie troch poistných zmlúv, konkrétne išlo o poistnú zmluvu č. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, za ktoré žalovanej vznikol nárok na výplatu provízie vo výške 2 701,64 eura (t.j. od celkovej výšky provízií za daný mesiac 2 704,49 eura je potrebné odpočítať sumu 2,85 eura predstavujúcu následnú províziu za poistnú zmluvu č. 165 576) v mesiaci november 2011 čo vyplýva aj z výpočtu za mesiac 11/2011, kde je uvedená suma 2 704,49 eura. Po odpočítaní nákladov za mobilný telefón vo výške 48,91 eura, predstavujú provízie vyplatené za mesiac 11/2011 sumu 2 655,58 eura, ktorá bola žalovanej pripísaná na účet dňa 16.12.2011. Zo strany žalobcu nie je možné predložiť vyúčtovanie za mesiac 10/2011, nakoľko k vyhotoveniu takéhoto vyúčtovania ani nedošlo a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti.

5. Žalovaná dňa 26.03.2018 zaslala súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla že žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 07.03.2018 uvádza, že žalovanej boli vyplatené provízie v celkovej výške 5 076,04 eura a to dňa 21.11.2017. Tvrdenia žalobcu však zjavne odporujú skutočnosti. Poukazujú na obsah vyúčtovania zo zmluvy o sprostredkovaní za mesiac november 2011. Z uvedeného vyúčtovania je zrejmé, že provízia v tejto sume reálne žalovanej vyplatená nebola. Obdobné účtovné obraty, o ktoré žalobca opiera svoje tvrdenia zjavne nemôžu byť hodnotené ako postačujúce na preukázanie ostatku jeho nároku. V záujme hospodárnosti konania si dovoľia opätovne poukázať na ich argumentáciu špecifikovanú v čl. II. a v čl. III. ich odvolania zo dňa 03.03.2015. Predovšetkým trvajú na tom, aby žalobca objasnil logické a matematické nesprávnosti vyúčtovania provízií, ktoré namietajú v čl. II., písm. b) odvolania. Zastávajú názor, že pokiaľ tak žalobca neučiní, potom sa žalovanej podarilo preukázať neexistenciu jej dlhu, čo môže viesť len k zamietnutiu žaloby aj v jej ostávajúcej časti.

6. Dňa 11.12.2018 zaslal žalobca opäť vyjadrenie, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovanej sú nepravdivé, nakoľko preukázali výpisom z účtu žalobcu za mesiac 11/2011, z ktorého je nepochybne zrejmé, že žalobca reálne vyplatil žalovanej provízie v sume 5 076,04 eura v mesiaci 11/2011. Žalobca tiež uviedol, že tieto finančné prostriedky boli na účet jej manžela pripísané dňa 22.11.2011, čo je zrejmé z výpisu z účtu za mesiac november 2011 na čl. 361 súdneho spisu. Vychádzajúc z uvedeného je preukázané, že žalobca žalovanej vyplatil v mesiaci 11/2011 sumu 5 076,04 eura. Žalovaná neunesla dôkazné bremeno ohľadne neexistencie dlhu z dôvodu ktorého je povinná tento splniť. Na preukázanie neexistencie dlhu žalovanej nepostačuje len tvrdenie žalovanej o údajnej nesprávnosti vyúčtovaní žalobcu o to viac, že žalovaná neuvádza konkrétne tvrdenia a dôkazy o nesprávnosti jeho výpočtu ako aj o to, že žalobca nepreukázal, že provízie a v akej výške žalovanej vyplatené boli a k uznaniu dlhu žalovanej došlo platne. Žalobca dodáva, že pozitívny systém a systém odmeňovania bol medzi žalobcom a žalovanou zmluvne dohodnutý, pričom , ak došlo k naplneniu podmienok provízie, boli započítané (čl. 4 bod. 2 zmluvy) na pohľadávku žalobcu voči žalovanej, resp. došlo k ich zadržaniu v podobe tzv. rezervy (čl. 3 bod. 9, tretia záležitosť zmluvy), resp., ak sa už zálohovo vyplatená provízia stala nezaslúženou, túto bol sprostredkovateľ, teda žalovaná povinná žalobcovi vrátiť, pričom počas platnosti sprostredkovateľskej zmluvy bola táto storno provízia zadržaná v bežných pripísaných províziách (čl. 4 bod A6), s ktorými podmienkami žalovaná, ako podnikateľ vyslovila svojim podpisom súhlas. Z uvedeného dôvodu tak nie

je možné z výpočtov žalobcu alebo s vyúčtovaní zo zmluvy o sprostredkovaní vytrhávať z kontextu jednotlivé čísla tak, ako to robí žalovaná, nakoľko jednotlivé úkony v podobe matematických výpočtov na seba nadväzujú a to vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia sprostredkovateľskej zmluvy. Ku dňu 19.10.2012 uznala žalovaná svoj dlh vo výške 14 760,81 eura, pričom tento ostal predmetom sporu. Žalobca dodáva, že tento dlh ďalej rástol z dôvodu, ktorého boli okrem iného provízie žalovanej započítané na tento dlh. Táto časť nároku žalobcu však už nie je predmetom tohto konania.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že zotrváva na svojich písomných podaniach, na ktoré odkazuje. Chce zdôrazniť, že v danom prípade došlo k uznaniu dlhu, čo sa týka tej čiastky, ktorá ostala predmetom konania po rozhodnutí Krajského súdu a teda procesným následkom práve takéhoto právneho úkonu je presun dôkazného bremena s veriteľa na dlžníka. Uznáním dlhu sa založila domnienka, že dlh v čase uznania dlhu trval a teda podľa ich názoru bolo povinnosťou žalovanej preukázať opak, čo podľa ich názor doposiaľ neurobila a neuniesla tak dôkazné bremeno. K uvádzanému vyúčtovaniu zo strany žalovanej za mesiac apríl vo výške 19 922,70 eura uvádzajú, že táto suma bola uvedená vo vyúčtovaní nesprávne. Namiesto tejto sumy mala byť uvedená suma 2 958,30 eura, ako to vyplýva z výpočtov. Tých 2 958,30 eura bolo vyplatených preto a v takej výške, že tam došlo k zadržaniu zo strany poisťovne, teda žalobcu tak, ako to bolo dohodnuté medzi žalobcom a žalovanou. K sume 13 486,11 eura uvádzajú, že táto suma sa uvádza vo vyúčtovaní, ako saldo storno rezerva, čiže opätovne ide o rezervu, ktorá bola zadržaná a nie o sumu, ktorá bola žalovanej vyplatená. Vzhľadom na zásahu koncentrácie majú za to, že tejto námietke zo strany žalovanej nemožno vyhovieť. Navyše započítací úkon musí byť jednoznačný, zrozumiteľný a určitý, resp. zo strany žalovanej to nebolo naplnené a takéto započítanie nemožno považovať za platné.

8. Zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že klientka podpísala listinu uznanie dlhu dňa 11.10.2019, podpísala ju pod nátlakom za prítomnosti viacerých osôb právneho predchodcu žalobcu s tým, že jej bolo hrozené, že pokiaľ nepodpíše, pôjde odtiaľ rovno do vyšetrovacej väzby a nakoniec po odporúčaní obchodného riaditeľa s tým, že bude mať nárok na vyplatenie ďalších provízií, nech to radšej podpíše, tak to podpísala. Stále spochybňujú platnosť tohto uznania záväzku a namietajú ho. Majú problém so spárovaným tých jednotlivých dokladov vyúčtovania provízií so sumami, ktoré žalobca žiada späť, teda na čo bol nárok zo strany jeho klientky, čo malo byť vyplatené, čo nebolo a na základe čoho sa domáha žalobca dlžnej sumy. Zo zmluvy o sprostredkovaní za mesiac apríl 2012 v zmysle vyúčtovania mala byť pani Švédovej vyplatená provízia v sume 19 922,70 eura, ale nemá k dispozícii listinu o tom, že by takáto suma pani Švédovej vyplatená bola. Vo vyúčtovaní za mesiac september 2012 sa uvádza suma, ktorá bola predpokladom a základom pre uznanie dlhu, pretože je presne rovnaká a je vo výške 14 760,81 eura, ale súčasne v tom vyčíslení provízií za mesiac 2012 je uvedená ďalšia suma 13 846,11 eura a to je suma, ktorá mala byť vyplatená jeho klientke, takže za apríl 2012 mala nárok na vyplatenie 19 922,70 eura a nárok na vyplatenie 13 486,11 eura a potom v septembri prišlo nejaké uznanie dlhu. Tvrdíme, že toto uznanie dlhu, čo do tejto výšky nemôže byť preukázané, pokiaľ tento základ, táto istina nie je vysvetlená, ako vznikla. V rámci procesnej obrany uplatňujú započítať námietku len v rozsahu obrany s poukazom na doklady predložené samotným žalobcom. Žalobca tvrdí, že vyúčtovanie za apríl s povinnosťou vyplatenia sumy 19 922,70 eura jeho klientke je omyl a potom je tu vyúčtovanie za mesiac september kde je zása povinnosť vyplatiť jeho klientke 13 486,11 eura, čo má byť vyplatené, ale nebolo, preto si započítaciu námietku uplatňujú vo vzťahu k týmto obom jej nárokom. Opierajú sa o započítaciu námietku o tieto dva nároky na vyplatenie provízie len čo do sumy, čo požaduje žalobca od žalovanej.

9. Žalobca zaslal súdu dňa 29.05.2019 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že súd by nemal na námietku žalovanej vzhľadom na zásadu koncentrácie konania prihliadať. Žalovaná prichádza s námietkou započítania po 6 rokoch konania. Skutočnosti, ktoré žalovaná na pojednávanie uviedla ohľadne kompenzačnej námietky neboli však skutočnosti, ktoré by boli vyšli najavo v konaní teraz, resp. nejde o iné skutočnosti, ktoré by žalovanej predtým neboli známe a teda tieto mohla žalovaná uplatniť už skôr. Žalovaná námietku započítania neuplatnila v konaní na súde prvej inštancie pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie. S touto prichádza až teraz po rozhodnutí odvolacieho súdu a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca zdôrazňuje, že jediným dôvodom takéhoto rozhodnutia odvolacieho súdu bolo nevykonanie dôkazu, ktorý navrhla žalovaná ohľadne sumy 5 076,04 eura súdom prvej inštancie. Podľa názoru žalobcu nemá byť vyhovené tejto námietke s ohľadom na už spomínanú zákonnú koncentráciu zmyslom ktorej je zabrániť zbytočnému predlžovaniu konania. Námietka započítania, ako hmotnoprávna námietka musí byť vymedzená opisom rozhodujúcich skutočností, t.j. skutkovými tvrdeniami. Je teda nevyhnutné označiť konkrétnu pohľadávku, ktorú sama

započítava. Predovšetkým je potrebné o nej uviesť skutkové tvrdenia v takom rozsahu, ako keby táto pohľadávka bola samotným predmetom sporu. V danom prípade žalovaná len uviedla, že s opatrnosťou si v rámci procesnej obrany uplatňuje započítať svoju námietku len v rozsahu obrany s poukazom na doklady predložené samotným žalobcom. Žalovaná v súvislosti so svojim prejavom ohľadne započítania uviedla dve sumy a to 19 922,70 eura a 13 486,11 eura ktoré sumy podľa názoru žalovanej mali byť žalovanej vyplatené bez ďalšieho. Žalovaná v danom prípade uvádza dve sumy a tak ani nie je zrejmé, či ide o jednu pohľadávku alebo dve pohľadávky, ktoré si má započítať do výšky žalovanej sumy. Žalovaná neuviedla, čo majú predstavovať tieto sumy a o aké pohľadávky žalovanej voči žalobcovi sa má jednať titulom čoho mali vzniknúť tieto pohľadávky, ako žalovaná dospela k týmto sumám a ďalšie skutočnosti. Preto takýto prejav žalovanej nemožno vyhodnotiť, ako jasný, zrozumiteľný a určitý z dôvodov, ktorých nie je platným a účinným započítacím úkonom. Bez platného a účinného započítacieho úkonu nemôže dôjsť k započítaniu. Na jednej strane žalovaná popiera nárok žalobcu, na druhej strane z tohto nároku vychádza pri uplatňovaní svojho nároku v rámci svojej procesnej obrany. Žalovaná rovnako tak neuznáva žalobcom predložené listinné dôkazy, no z tých istých dôkazov vyvodzuje svoju údajnú pohľadávku, ktorú má mať podľa jej názoru voči žalobcovi. Žalovanou prezentovaná kompenzačná námietka nespĺňa požiadavky ani z hľadiska procesného. Z dôvodov vyššie uvedených má žalobca za to, že námietke žalovanej nie je možné vyhovieť, dokonca na túto nemožno v danom konaní ani len prihliadať. Suma 19 922,70 eura predstavuje provízie, ktoré žalovaná dosiahla za uzavretie poisťovnej zmluvy, ich jednotlivá výška vyplýva z výpočtov žalobcu za mesiac 4/2012. Ide o poisťovnú zmluvu č. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX. táto suma je uvedená vo vyúčtovaní za mesiac apríl 2012, pričom je uvedená v predmetnom vylučovaní nesprávne, ako suma, ktorá bola vyplatená na účet, nakoľko reálne na účet bola žalovanej vyplatená suma 2 958,30 eura a finančné prostriedky vo výške 16 963,40 eura žalobca zadržal a to v mysle provízneho systému a systému odmeňovania, ktorý bol medzi žalobcom a žalovanou zmluvne dohodnutý. Žalobca dodáva, že táto suma nie je nesprávne v zmysle matematických výpočtov, ako sa snaží naznačiť žalovaná a z toho pohľadu ide o správnu sumu. Nesprávnosť tohto vyúčtovania spočíva len v tom, že táto suma nebola vyplatená v tejto výške 19 922,70 eura, ale vo výške 2 958,31, pričom dôvody už boli uvedené. Táto nesprávnosť bola odstránená vo vyúčtovaní za mesiac jún 2012, kde je saldo rezerva uvedená vo výške 13 486,11 eura t.j. z pôvodnej rezervy 16 964,40 eura bola započítaná v júni 2012 suma 3 478,29 eura. Žalovaná ani proti tomuto vyúčtovaniu v zmysle čl. 4 bod. 3 sprostredkovateľskej zmluvy neznesla písomnú námietku no teraz sa ohradzuje nesprávnosťou vyúčtovania, či výpočtami žalobcu. Žalovaný tvrdí, že táto suma 19 922,50 eura jej vyplatená nebola z dôvodu, ktorého si ju uplatňuje, ako započítaciu námietku. Z vyššie uvedeného je však zrejmé, že suma v celkovej výške 19 922,70 eura vyplatená byť ani nemohla, keďže suma 2 958,30 eura žalovanej vyplatená bola a suma 16 964,40 eura bola zadržaná, ako rezerva pre započítanie (krytie) na dlh žalovanej voči žalobcovi. Suma 16 964,40 eura je uvedená vo vyúčtovaní za mesiac jún 2012, pričom žalobca zdôrazňuje, že ide o sumu, ktorá predstavuje saldo rezervu, jednoducho povedané táto suma bola pôvodne vyššie uvedenou sumou 19 922,70 eura, pričom z tejto sumy bolo odpočítaných 2 958,30 eura, vyplatené žalovanej, teda zostala suma 16 964,40 eura. Od tejto sumy sa následne odpočíta suma 3 478,29 eura, ktorá bola započítaná na dlh žalovanej. Vyplýva to aj z výpočtov žalovanej, ako aj z vyúčtovania za 06/2012 časť zrušenia storno rezervy. Suma 13 486,11 eura bola ďalej zadržaná v zmysle zmluvných dojednaní uvedených v bode b) a to až do októbra 2012, kedy bola táto rezerva rozpustená vo výške 12 851,97 eura a tým započítaná na dlh žalovanej. Zostávajúca výška rezervy v sume 634,14 eura t.j. pôvodná výška rezervy 13 486,11 eura mínus rozpustená výška rezervy 12 851,97 eura bola následne započítaná na dlh žalovanej v mesiaci november 2012. Žalovaná tvrdí, že táto suma 13 486,11 eura jej vyplatená nebola z dôvodu, ktorého si túto sumu uplatňuje, ako započítaciu námietku, tak ako je z vyššie uvedeného zrejmé, suma 13 486,11 eura bola započítaná na rastúci dlh žalovanej a tak jej k vyplateniu dôjsť ani nemohlo. Aj z vysvetlenia vyššie uvedených súm ktoré žalovaná podľa jej vyjadrení v rámci kompenzačnej námietky započítava je zrejmé, že žalovaná ani nevie, čo predstavujú sumy 19 922,70 eura a 13 486,12 eura, teda aký je ich právny dôvod, titul, aký je ich vzájomný vzťah, no aj napriek tomu si obe sumy uplatňuje, ako kompenzačnú námietku. Takáto kompenzačná námietka nemá potrebnú kvalitu čo do požiadaviek stanovených tak hmotným ako aj procesným právom, preto nemôže byť na túto námietku prihliadaný. Suma 19 922,50 eura a suma 13 486,11 eura je jedna a tá istá suma, resp. nárok z dôvodu ktorého nie je možné ich započítanie. Tak ako už bolo uvedené v prípade sumy 16 964,40 eura (19 922,70 eura - 2 958,30 eura) resp. neskôr sumy 13 486,11 eura (16 964,40 eura - 3 478,29 eura) ide o zadržané provízie, ako rezervy, ktoré žalovaná získala za uzavretie poisťovných zmlúv č. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX. V mesiaci 10/2012 a 11/2012 bola suma 13 486,11 eura započítaná na dlh žalovanej, keďže v tomto období došlo k zániku

práve týchto zmlúv. Suma 13 486,11 eura tak bola započítaná celá, čiže pohľadávka v tejto výške žalovanej zanikla. Žalobca sa domáha zaplattenia sumy 14 760,81 eura titulom uznania dlhu, ktorý dlh pozostáva zo storno provízií za iné poisťné zmluvy, ako je tomu v prípade sumy 13 486,11 eura. K ďalšej argumentácii žalovanej a to ohľadne uznania dlhu žalobca uvádza, že žalovaná nepreukázala neplatnosť právneho úkonu medzi stranami sporu t.j. uznania dlhu a argumentácia žalovanej, že ide o ten istý základ, ako v prípade zamietnutej časti len s tým rozdielom, že tu je uznanie dlhu, neobstojí. Tak, ako bolo uzavreté súdom prvej inštancie v prvom jej rozhodnutí, rovnako tak aj krajským súdom uznanie dlhu medzi stranami sporu je platným právnym úkonom, je teda na žalovanej, aby preukázala neexistenciu dlhu, k čomu do dnešného dňa nedošlo. Jediný dôvod, pre ktorý krajský súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v časti 14 760,81 eura bol, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie ohľadne sumy 5 076,04 eura, resp. neuviedol na základe akej úvahy na tento dôkaz navrhnutý žalovanou neprihliadol. Žalovaná v pôvodnom konaní, čo do uznania dlhu namietala iba sumu 5 076,04 eura, no teda doteraz namieta už celú sumu 14 760,81 eura.

10. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 10.06.2019 uviedla, že návrh žalobcu na zaplattenie sumy 14 760,81 eura je čo do dôvodu a výšky nepreukázaný s jediným rozdielom, že žalobca sa ho domáha s poukazom na písomné uznanie dlhu, ktorého podpis bol od žalovanej vynútený zástupcami právneho predchodcu žalobcu, ako už bolo opakovane uvádzané v predošlých vyjadreniach. Predpokladom platnosti právneho úkonu uznania dlhu je dodržanie všeobecných náležitostí právnych úkonov. Pre vymedzenie dlhu v rámci písomného právneho úkonu uznania dlhu je nevyhnutné špecifikovať kauzálny dôvod vznik dlhu a pokiaľ je dlhov viac, je potrebné v rámci uznávacieho prejavu špecifikovať každý dôvod a výšku dlhu osobitne. Z textu písomného uznania dlhu zo dňa 19.10.2012 nie je možné vôbec zistiť, čo konkrétne a v akej výške malo byť tvrdým dôvodom vzniku dlhov v uvádzanej sumárnej sume spolu 14 760,81 eura. Inak povedané z predloženého uznania dlhu nie je možné zistiť, akými konkrétnymi dlhmi je tvorená suma 14 760,81 eura, aká je výška konkrétnej tvrdenej storno provízie vo vzťahu ku konkrétnej poisťnej zmluve a teda nie je ani možné zistiť dôvod vzniku a výšky týchto dlhov. Uznanie dlhu, o ktoré opiera žalobca ostatok svojho nároku je preto z dôvodu chýbajúceho určenia vymedzenia dlhu, čo do dôvodu a výšky potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon. S poukazom na uvedené nenastal podpisom uznania dlhu, ktorý je neplatným právnym úkonom presun dôkazného bremena na žalovanú ale žalobca je naďalej povinný preukazovať dôvodnosť uplatňovaného nároku. Na podporu predloženej argumentácie poukazujú na judikatúru a to na rozhodnutie NS ČR č. 32 Odo /376/2003, NS ČR č. 33 Cbo/5321/2008, KS ZA č. 11Co/296/2017.

11. Dokazovanie bolo vykonané oboznámením sa s oznámením žalobcu zo dňa 09.03.2018, zmluvou o sprostredkovaní s podriadeným finančným agentom zo dňa 08.06.2011, vyúčtovania zo zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 14.11.2011, prehľadu provízií za mesiac november 2011, vyúčtovania provízií, vyjadrenia žalovanej, vyúčtovania zo zmluvy o sprostredkovaní, stanoviska žalobcu zo dňa 07.12.2018, stanoviska žalobcu zo dňa 28.05.2019, vyjadrenia žalovanej zo dňa 06.06.2019.

12. Podľa čl. 4 bod 1 Zmluvy o sprostredkovaní provízie zahrňujú všetky s vynaloženou námahou spojené výdavky. Na provízie sa vzťahujú dane a verejné poplatky idú na ťarchu sprostredkovateľa. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy je tabuľka provízií - Príloha č. 1.

13. Podľa čl. 4 bod 2 Zmluvy o sprostredkovaní poisťovateľ je oprávnený kedykoľvek si započítať všetky svoje pohľadávky voči sprostredkovateľovi s jeho províziou.

14. Podľa čl. 4 bod. 3 Zmluvy o sprostredkovaní zúčtovanie provízií sa považuje za schválené, ak sprostredkovateľ nevnesie do dvoch týždňov od poukázania provízie na jeho účet proti nej písomnú námietku.

15. Podľa Prílohy č. 1 Zmluvy o sprostredkovaní časť „Obdobie spätného vyúčtovania ziskateľnej provízie“ bodu 1. ziskateľná provízia sa stáva zaslúženou až vtedy, ak príslušná poisťná zmluva vykazuje bez zníženia poisťného trvanie maximálne x rokov. Príslušný počet x rokov je stanovený osobitne pre každý poisťný produkt, resp. poisťné odvetvie vo vyššie uvedenej tabuľke v stĺpci „Stornoprovízie“.

16. Podľa Prílohy č. 1 Zmluvy o sprostredkovaní časť „Stornoprovízie“ bodu 1. a 2. doba ručenia províziami prvých x rokov/ mesiacov je určená vo výške uvedenej tabuľke. Ak počas tejto doby dôjde k

stornu príslušnej poisťnej zmluvy, zaniká nárok sprostredkovateľa na získanú províziu. Províziu, ktorá už bola vyplatená musí sprostredkovateľ vrátiť.

17. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len, ak ten kto dlh uznal vedel o jeho premlčaní.

18. Podľa § 642 Obchodného zákonníka zmluvou o sprostredkovaní sa sprostredkovateľ zaväzuje, že bude vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca mal príležitosť uzavrieť určitú zmluvu s treťou osobou a záujemca sa zaväzuje zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu (províziu).

19. Podľa § 664 Obchodného zákonníka sprostredkovateľovi vzniká nárok na províziu, ak je uzavretá zmluva, ktorá je predmetom sprostredkovania.

20. Podľa § 647 ods. 1 Obchodného zákonníka sprostredkovateľ má nárok na dojednanú províziu, inak obvyklú za sprostredkovanie obdobných zmlúv v čase uzavretia zmluvy o sprostredkovaní. Sprostredkovateľovi však nevzniká nárok na províziu, ak zmluva s treťou osobou bola uzavretá bez jeho súčinnosti alebo ak v rozpore so zmluvou bol činný ako sprostredkovateľ tiež pre osobu, s ktorou sa uzavrela sprostredkovaná zmluva.

21. Podľa § 652 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o obchodnom zastúpení sa obchodný zástupca, ako podnikateľ zaväzuje pre zastúpeného vyvíjať činnosť smerujúcu k uzatvoreniu určitého druhu zmlúv (ďalej len obchody) alebo dojednávať a uzatvárať obchody v mene zastúpeného na jeho účet a zastúpený sa zaväzuje zaplatiť obchodnému zástupcovi provízie.

22. Podľa § 659 ods. 1 Obchodného zákonníka obchodný zástupca má nárok na províziu dojednanú alebo zodpovedajúcu zvyklostiam v odbore činnosti podľa miesta jej výkonu s prihliadnutím na druh obchodu, ktorý je predmetom zmluvy. Províziou je aj odmeňovanie obchodného zástupcu vykonávané v súvislosti od počtu alebo od úrovne obchodov.

23. Podľa § 662 ods. 1 obchodného zákonníka nárok na províziu zanikne, ak je zrejmé, že obchod medzi zastúpeným a treťou osobou sa neuskutoční a ak jeho neuskutočnenie nie je dôsledkom okolností, za ktoré zodpovedá zastúpený, ak z obchodu nevyplýva niečo iné.

24. Podľa ods. 2 provízia, ktorá už bola uhradená musí sa vrátiť, ak nárok na ňu zanikol podľa ods. 1.

25. Podľa ods. 3 dohodou len v prospech obchodného zástupcu možno upraviť aj inak zánik nároku na províziu podľa ods. 1.

26. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol so spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Uzatvorenú zmluvu označenú, ako zmluva o sprostredkovaní medzi žalobcom a žalovanou súd posúdil podľa jeho obsahu, ako zmluvu o obchodnom zastúpení, pretože predmetná zmluva jednoznačne vykazuje základné znaky zmluvy o obchodnom zastúpení, keďže jej predmetom je plnenie záväzku splnomocneného obchodného zástupcu spočívajúce v jeho povinnosti vykonávať pre zastúpeného (spoločnosť) činnosť smerujúcu k uzatvoreniu obchodov (zmlúv), ide teda o komplex činností vykonávaných v mene zastúpeného.

29. Súd v zmysle záverov zrušujúceho rozhodnutia krajského súdu zameran na preukázanie neplatnosti zúčtovania položky vo výške 5 076,04 eura, ktorú vo svojom odvolaní napadla žalovaná. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že záväzkovo právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi konania dňa 08.06.2011 zanikol ku dňu 30.09.2011. Nová zmluva o sprostredkovaní s viazaným finančným agentom, teda druhá v poradí bola uzatvorená dňa 31.10.2011. V mesiaci október žalovaná nemala uzatvorenú zmluvu so žalobcom, nakoľko nový zmluvný vzťah vznikol až uzatvorením zmluvy dňa 31.10.2011 a preto nemohla pre žalobcu vykonávať akúkoľvek činnosť a z toho dôvodu jej nebolo ani vystavené zo strany žalobcu vyúčtovanie za mesiac október 2011 a preto ho žalobca ani nemohol ako dôkaz predložiť v konaní, čo namietala žalovaná v odvolaní proti pôvodnému rozsudku. Provízie za mesiac september 2011 za už uzavreté poisťné zmluvy č. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX boli zadržané vo výške 5 076,04 eura, neboli zo strany žalobcu vyplatené v zmysle zmluvne dohodnutých podmienok v mesiaci november 2011, keďže žalovaná nebola so žalobcom v žiadnom zmluvnom vzťahu ale po uzavretí novej sprostredkovateľskej zmluvy dňa 31. 10.2011 jej boli poukázané v celkovej výške 5 076,04 eura dňa 22.01.2011 na účet manžela (čl. 361), kde jej boli zasielané aj iné platby od žalobcu. Deň podpisu novej zmluvy dňa 31.10.2011 sprostredkovala žalovaná uzatvorenie troch poisťných zmlúv č. XXX XXX, Č.. XXX XXX, Č.. XXX XXX za čo jej vznikol nárok na výplatu provízie vo výške 2 704,49 eura ktorá bola pripísaná na účet jej manžela po odpočítaní nákladov vo výške 2 655,58 eura dňa 16.12.2011. Na základe vyššie uvedeného súd mal za to, že žalobca preukázal opodstatnenosť nároku, aj na čiastku 5 076,04 eura, ktorú položku súd žalobcovi priznal v súhrnnej čiastke 14 760,81 eura, nakoľko mal za to, že uznanie dlhu tak, ako to posúdil, či okresný súd v pôvodnom rozhodnutí, či krajský súd v rozhodnutí č.k. 13Co/996/2015 založili vyvrátiteľnú domnienku podľa ktorej záväzok v dobe uznania trval a žalovaná v tom čase nepreukázala opak, teda, že by jej záväzok voči žalobcovi neexistoval a preto súd mal za to, že uznanie dlhu a dohoda o spôsobe postupného splácania dlhu zo dňa 19.10.2019 je platný právny úkon a preto sa nezaoberal ďalším objasňovaním logického, či matematického objasňovania nesprávnosti vyúčtovania provízií, ktoré opäť namietala žalovaná vo svojich vyjadreniach, nakoľko boli uvedené aj v odvolaní proti pôvodnému rozsudku, avšak sa netýkali nároku vo výške 5 076,04 eura, ktorým sa mal súd zaoberať. Z tohto dôvodu súd ani nevypočul žalovanou navrhnutú svedkyňu L. V., ktorá sa mala vyjadrovať taktiež k vyššie uvedeným skutočnostiam. Súd sa taktiež bližšie nezaoberal uznaním dlhu, keďže mal za to, že žalovanej sa nepodarilo preukázať do rozhodnutia krajského súdu, ako to bolo aj v jeho rozhodnutí konštatované neexistencia záväzku žalovanej a preto súd vyslovil názor, že uznanie dlhu spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti, nakoľko žalovaná v konaní nepreukázala nesprávnosť zúčtovania položky vo výške 5 076,04 eura v čase uznania záväzku.

30. Súd sa nezaoberal sumami 19 922,70 eura a 13 486,11 eura (ide o tú istú sumu), ktoré žalobca uplatnil ako svoju kompenzabilnú pohľadávku na započítanie proti pohľadávke žalobcu, nakoľko sa tieto sumy týkajú iných poisťných zmlúv, ako je tomu v prípade žalovanej sumy 14 760,81 eura uznanej v uznaní dlhu a v konečnom dôsledku ide o sumy, na ktoré súd neprihliadol aj z toho dôvodu, že námietka započítania nebola vznesená včas, preto takémuto omeškanému procesnému úkonu súd nemohol priznať procesnoprávne účinky.

31. Podľa § 259 CSP súd priznal štátu trovy za vyplatené svedočné v sume 95,62 eura a v sume 225,08 eura a za vyplatenú náhradu, za poskytnutie bankovej informácie v sume 15,34 eura, ktoré boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu v celkovej sume 336,04 eura. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovanej bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov v rozsahu 50% je povinná zaplatiť len sumu 168,02 eura na účet Okresného súdu Lučenec.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutie, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v štyroch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.